

EMPA VOETBALTOERNOOI 2018

Na een teleurstellende vijfde plaats in Bremerhaven in 2017, mede dankzij onze nieuwe angstgegner UK Pilots (met 5 loodsenszonen van ongeveer 20 jaar oud), na een jaar zonder enige vorm van groepstraining wederom vol goede moed vertrokken naar de Provence, waar het 54ste I.V.T. voor de eerste maal door de loodsen uit Marseille&Fos werd georganiseerd. Van heinde en verre trokken de loodsen per auto, vliegtuig en TGV door en over het land van Marianne. Ondanks grote inspanningen van onze aanvoerder Victor konden we een elftal formeren van 10 man (?), andere potentiële kandidaten voor het team meldden zich om allerlei redenen af helaas. Gelukkig waren er wel vier coaches en de fotograaf van dienst aanwezig (wiens zoon en vriendin voetbalfanaten waren), zodat het tiental verwerd tot een dozijn.

Na een copieus diner in een Frans etablissement vond de loting plaats in het Beursgebouw, waar zoals gebruikelijk het bier rijkelijk stroomde wat er voor zorgde dat het Noorse team al zo goed als uitgeschakeld werd voor de Cup. Helaas waren wij als all time leader (20* Winnaar) bij de loting niet geplaatst dus werden wij ingedeeld bij de UK pilots en bij Kiel.

De opstelling: Jochem van der Hoff in het doel, Elco Oskam, David Leijerzapf, Sebastiaan Aalberts,

Sander Poutsma, Ronald Beekman, Reindert Dorland, Victor Peters, Laurens van Dijk, Arjen te Nijenhuis, Rik van Marle, (supersub: Tessa).
Coaches: good old LeenvanderMeijden, seniorcoach Poalo, en sub coaches Schippers en Sprong.

De eerste wedstrijd tegen Kiel verliep soepel. Een ploeg die we de laatste jaren nauwelijks konden verslaan, met de spelersbus geparkeerd in het doel en een geweldige keeper. Toch leidde ons grote overwicht al snel tot een goal van onze Noorderling Arjen na een geslaagde slalom van Reindert. Na legio kansen scoorde Victor in de tweede helft de 2-0.

De volgende wedstrijd tegen de UK, met in het team twee jonkies die op Wayne Rooney lijken, ging gelijk op, dus ruststand 0-0. Halverwege de eerste helft moest Laurens met een knieblessure het veld verlaten, zodat we ook door onze reserves heen waren. Op het

eind van de tweede helft kregen we een ontorechte pingel tegen die hun aanvoerder ietwat schlemielig benutte, en een blunder van onze back zorgde in de slotseconde ook nog voor de 0-2, waardoor wij in de poule als tweede eindigden. Niet getreurd, de Fransen hadden een goede luch verzorgd die we met een grote groep mensen op de tribune verorberden.

Vanwege de vakantie hadden heel wat loodsen hun vrouw en kinderen meegenomen, die zorgden voor een zeer aangename en echte vriendsfeer.

Na de lunch de match tegen onze Italiaanse collega's, en weer hetzelfde beeld. Rotterdam vele malen beter, speelde alleen op de helft van de Romeinen, maar uitgerekend de dwerg van de Azzurri luisterend naar de fantastische naam Giovanni Innobrune (Messina pilot) scoorde na een zeldzame uitval. In de tweede helft wederom eenrichtingsverkeer, waarbij Reindert de verdiende 1-1 scoorde. In de laatste minuut redde Jochem ons met een fraaie reflex van een onverdiende nederlaag.

Wedstrijd 4 hetzelfde beeld. Alleen maar aanvallen, het regende kansen, maar de bal wilde er maar niet in, totdat enkele seconden voor tijd de

Manager Operaties oog in oog met de EMPA keeper rustig bleef en fraai de 1-0 scoorde. Van de andere velden kwam het bericht dat Vlissingen alle wedstrijden had gewonnen en dat UK maar 1 keer gelijkspelde. Weser had 8 punten en ons team, de Noren en de Fransen 7. Omdat ons doelsaldo slechts 4-3 was en de Fransen het iets beter deden speelden zij met Weser Ems om de derde plaats, met een 1-0 winst voor de Duitsers (natuurlijk). De finale tussen

Vlissingen en UK pilots leverde een saaie pot op waar Vlissingen niets had in te brengen tegen de Britten en er met een 2-0 nederlaag nog genadig van afkwamen, zodat de Eilanders de trofee net als in 2017 veroverden, met de aantekening dat zij volgend jaar de jongelingen niet meer mogen opstellen.

Blij dat we met de vijfde plaats niet meer hoefden te spelen, omdat er op het zonnige

terras de nodige pitchers bier verschenen, die met smaak werden weggespoeld. Rapido erna met de bussen naar het hotel, verkleden en naar de dinner dance party en prijsuitreiking. Eigenlijk het enig minpuntje van het weekend tijdens de party, drank te over, maar als eten allerlei liflafjes, wat voor sportmensen niet echt een maagvulling bleek te zijn. Zoals gebruikelijk waren de Noren qua alcohol consumptieskoploper, maar ze hielden het wel gezellig. Good old Jaap Dekker mocht de FairPlay prijs uitreiken aan de Belgen, gelukkig ging die prijs aan onze neus voorbij omdat Reindert tegen de Engelsen zijn beste Franse scheldwoorden losliet op de arbiter. Je wilt natuurlijk alles winnen, maar niet worden gehuld als sportiefste ploeg...gelukkig hebben wij van 010 altijd de nodige schavers en praters in onze ploeg gehad!

De volgende morgen was het weer aan de Cote d'Azur volledig omgeslagen, het regende dat het goot en er stond een harde noordenwind. Kreeg een déjà vu van het weer meestentijds in 010. De spelers

en aanhang verdwenen spoorwegs weer naar het beloodsingsfront, alleen had ondergetekende de pech dat zowel RyanAir als de TGV staakte, zodat we nog een extra anderhalve dag van de mooie stad en haar fijne restaurants konden genieten. Al met al een goed georganiseerd toernooi met voor ons een toch wederom teleurstellend resultaat. We missen een meedogenloze scorende spits, Berry is helaas al lang niet meer en de andere spitsen zijn gestopt of ze bewegen zich alsof ze zojuist uit het Madame Tussoud museum zijn getrokken.

Het is zo jammer dat er ondanks 230 loodsen in de maatschap er maar zo weinig komen opdagen voor een samenzijn met onze collega's uit Europa. We hebben heel wat loodsen die 1 of 2 keer hebben meegedaan maar de schoenen snel aan de wilgen hebben gehangen. Onze sterkhouders Paul Borsboom was helaas geblesseerd, en anderen mochten niet van hun geliefde. Volgend jaar wordt het toernooi georganiseerd door de Belgen, dus dat draait uit op een paar gastronomisch verantwoorde avonden. Reserveer alvast de verlofdagen (16-18 Mei) voor het voetballen in Den Anvers, of meld je aan bij onze nieuwe coördinator voetbalzaken Sebastiaan, die na een proclamatie van Paul de Ruiters voor de komende jaren als aanvoerder is benoemd. Bedankt Victor voor het trekken van de kar voor meer dan 10 jaar, je stouwt makkelijker een kruiwagen met kikkers vol dan dat je een elftal loodsen op de been krijgt!

Rik van Marle

